

Ce este întoarcerea la Dumnezeu? (3)

Adevărata întoarcere la Dumnezeu

Charles Henry Mackintosh

© SoundWords, Online începând de la: 14.11.2018, Actualizat: 14.11.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Unele întoarceri la Dumnezeu nu sunt reale

Până aici am văzut necesitatea inevitabilă, absolută a întoarcerii la Dumnezeu și într-o oarecare măsură să arătăm ce *nu este* întoarcerea la Dumnezeu; acum trebuie să descoperim ce *este* ea. Pentru aceasta trebuie să rămânem aproape la învățătura adevărată a Sfintei Scripturi. Noi nu putem accepta nici mai puțin nici mai mult decât este ea.

Este foarte de temut că multe din cele care în timpul nostru sunt numite întoarceri la Dumnezeu nicidecum nu sunt întoarceri la Dumnezeu. În public sunt prezentate și acolo se vorbește de multe cazuri de întoarcere la Dumnezeu care la un test pe baza Cuvântului lui Dumnezeu nu pot fi dovedite a fi reale. Mulți simulează că sunt întorși la Dumnezeu și sunt recunoscuți ca atare, însă dovedesc că sunt numai ascultători cu teren al inimii pietros. Nu este o pătrundere adâncă în lucrarea spirituală a inimii, nici un efect real al adevărului lui Dumnezeu asupra conștiinței, nici o rupere completă cu lumea. S-ar putea ca simțămintele să fie marcate de influențe omenești și anumite păreri evanghelice iau gândurile în stăpânire.; însă *eu!* nu este judecat; este o agățare strânsă de pământ și natură, o lipsă a pătrunderii profunde a seriozității și realității sincere, care sunt așa de specifice întoarcerilor la Dumnezeu prezentate în Noul Testament și pe care le putem constata pretutindeni acolo unde întoarcerea la Dumnezeu este o lucrare dumnezeiască.

Vrem să vedem neapărat rezultate la evanghelizările noastre?

Nu încercăm aici să analizăm fiecare caz superficial; ne referim numai la el, pentru ca toți aceia care se ocupă cu lucrarea binecuvântată a evanghelizării să fie călăuziți să se gândească la tema aceasta în lumina Scripturii și să vadă în ce măsură lucrarea lor proprie are nevoie în anumite situații de corecturi sfinte. Este posibil să fie prea mult din ființa omenească în lucrarea noastră. Noi nu lăsăm Duhul lui Dumnezeu să lucreze. Ne lipsește credința cu privire la puterea și eficacitatea lucrării simple a lui Hristos. Este posibil să fie mult prea multe străduințe să se lucreze la simțăminte, prea mult efect emoțional și spectacular. Probabil în dorința de a obține rezultate – o dorință care în sine însuși poate fi corectă – suntem gata să recunoaștem multe cazuri ca întoarceri la Dumnezeu și să le facem cunoscut, care cu regret sunt numai de scurtă durată.

Nici o enumerare a cazurilor noastre de întoarcere la Dumnezeu!

Toate aceste necesită atenția noastră serioasă. Este de cea mai mare posibilă importanță ca noi să permitem Duhului lui Dumnezeu să lucreze și să dea la iveală roadele Duhului – ceea ce cu siguranță El vrea. Tot ce face El este bine și la timpul potrivit vor vorbi pentru sine. Nu este nici o necesitate să facem cunoscut public cazurile noastre de întoarcere la Dumnezeu. Tot ceea ce este cu adevărat dumnezeiesc va străluci spre lauda Aceluia căruia I se cuvine toată lauda; atunci lucrătorul va avea bucuria lui profundă și sfântă. El va vedea rezultatele lucrării lui și se va gândi la ele adorând și onorând plin de devotament la picioarele Stăpânului lui. Acesta este singurul loc sigur și bucuros, ca să ne gândim la el.

Va diminua aceasta seriozitatea noastră? Dimpotrivă; seriozitatea noastră se va intensifica foarte mult. Vom deveni mai serioși în implorări tainice înaintea lui Dumnezeu și în rugăciuni publice împreună cu frații noștri și cu surorile noastre.

Vom înțelege mai profund seriozitatea divină a lucrării și slăbiciunea noastră totală. Vom prețui tot mai mult principiul binefăcător, că lucrarea de la început și până la sfârșit trebuie să vină de la Dumnezeu. Aceasta ne va menține la locul care ni se cuvine de drept, locul dependenței depline de Dumnezeu, Acela care este Cel care face toate lucrările care se fac pe pământ. Cu privire la lucrarea măreață a întoarcerii la Dumnezeu vom sta înaintea tronului de har mai mult culcați cu fața la pământ, atât în cămăruțele noastre cât și în adunare. Și atunci când apar snopii aurii și strugurii copti, când apar cazuri de întoarcere la Dumnezeu – cazuri, care vorbesc pentru ele însele și poartă în sine scrisoarea de recomandare spre aceia care sunt capabili să le evalueze -, atunci inimile noastre vor fi umplute cu adevărat cu laudă pentru Dumnezeul oricărui har, care a făcut mare Numele Fiului Său Isus Hristos în mântuirea sufletelor prețioase.

Cu cât mai bine este aceasta, decât dacă inimile noastre se umflă de mândrie și mulțumire de sine prin enumerarea cazurilor noastre de întoarcere la Dumnezeu. Este cu mult mai bine, mai sigur și mai producător de bucurie să fii plecat în adorare înaintea tronului, decât să fi preamărit până la marginile pământului ca mare predicator și evanghelist minunat. În evaluarea unui om cu adevărat spiritual aceasta este incomparabil mai bine. Demnitatea, veridicitatea și seriozitatea lucrării va fi observată; amabilitatea, siguranța morală și utilitatea reală a lucrătorului se vor vedea, așa cum onoarea lui Dumnezeu va fi asigurată și păstrată.

Dar ce este întoarcerea la Dumnezeu?

Aud pe cititorul meu întrebând: Dar ce este întoarcerea la Dumnezeu? Să ne îndreptăm spre 1 Tesaloniceni 1, acolo vom găsi un răspuns complet la această întrebare. Scrisoarea începe cu cuvintele:

1 Tesaloniceni 1.1-4: Pavel și Silvan și Timotei, către adunarea tesalonicenilor care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Hristos: Har vouă și pace. Mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, amintind de voi în rugăciunile noastre, aducându-ne aminte neîncetat de lucrarea credinței voastre și de osteneala dragostei și de răbdarea speranței în Domnul nostru Isus Hristos, înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru, știind, frați preaiubiți de Dumnezeu, alegerea voastră.

Cum putea Pavel să știe alegerea tesalonicenilor? Prin dovezile clare și neîndoielnice date de ei în viața lor practică. Aceasta este singura cale pe care se poate recunoaște alegerea unui om. „Pentru că Evanghelia noastră nu a fost adusă la voi numai în cuvânt, ci și în putere și în Duh Sfânt și în siguranță deplină, după cum știți ce fel de oameni am fost între voi, pentru voi” (1 Tesaloniceni 1.5).

Solicitat prin puterea Duhului

Apostolul era în viața lui zilnică totodată expresia Evangheliei, pe care el o predica. El nu a

cerut nimic de la ei. El nu le era o povară. El le-a vestit gratis Evanghelia prețioasă a lui Dumnezeu și, ca să poată face aceasta, a lucrat noaptea și ziua cu mâinile lui proprii. El era în mijlocul lor ca o doică care își îngrijește cu drag copiii. El nu s-a lăudat cu cuvinte pline de mândrie cu sine însuși sau cu slujba sa, cu puterea sa, cu darurile sale, cu predicile sale sau cu faptele sale mari. El era lucrătorul plin de dragoste, smerit, modest, serios și devotat, a cărui lucrare vorbea în favoarea ei însăși și a cărui viață întreagă, al cărui duh întreg, al cărui fel de a fi, a cărui comportare și ale cărui toate obiceiuri erau în concordanță plăcută cu cuvintele sale.

Cât de necesar este pentru toți slujitorii Domnului să se gândească la aceste lucruri! Putem fi siguri că superficialitatea lucrării este în mare parte rodul superficialității lucrătorului. Unde este puterea? Unde este arătarea Duhului Sfânt? Unde este „marea certitudine”? Nu este deseori în predicile noastre o lipsă mare a tuturor acestor lucruri? Probabil cineva are o elocvență cursivă, probabil el are o inteligență mare. Multe din vorbirea lui gădilă urechile, au efect asupra fanteziei și trezesc un interes de moment și servesc ca hrană pentru curiozitatea simplă. Dar unde este ungera sfântă, seriozitatea vie, veridicitatea profundă? Și unde este expresia vie în viața noastră zilnică și în toate deprinderile noastre? Fie ca Domnul să trezească tot mai mult inimile tuturor slujitorilor Săi! Cu siguranță vom vedea rezultate mai frumoase ale lucrării lor.

S-ar putea însă să pară, că noi am vrea să facem lucrarea întoarcerii la Dumnezeu dependentă de lucrător. Departe de noi un astfel de gând! Lucrarea depinde exclusiv de Duhul Sfânt, așa cum ne dovedește clar capitolul de față. În orice parte și stadiu al lucrării trebuie ținut cu tărie, că lucrarea „nu prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu [se înfăptuiește], zice Domnul oștirilor” (Zaharia 4.6).

Cu toate acestea rămâne pentru noi o întrebare importantă, ce unelte folosește în mod obișnuit Duhul Sfânt. Care vase sunt „folositoare stăpânului casei” (2 Timotei 2.21)? Vase goale și vase curățite. Suntem noi astfel de vase? Ne-am golit noi de noi înșine? Ne-am vindecat noi de preocuparea regretabilă cu propriul eu? Suntem noi vase curățite? Este lucrarea și umblarea noastră curată? Dacă nu, cum poate Domnul să ne folosească în slujba Sa sfântă? Să meditam la toate aceste întrebări în prezența lui Dumnezeu! Fie ca Domnul să ne trezească pe toți și să ne facă astfel de vase, pe care El le poate folosi spre gloriificarea Sa!

Rodul devine vizibil

Să revenim la capitolul nostru. În timp ce pe de o parte ni se arată caracterul lucrătorului adevărat, credincios, descoperim pe de altă parte lucrarea însăși:

1 Tesaloniceni 1.5-8: Pentru că Evanghelia noastră nu a fost la voi numai în cuvânt, ci și în putere și în Duh Sfânt și în siguranță deplină, după cum știți ce fel de oameni am fost între voi, pentru voi. Și voi v-ați făcut imitatori ai noștri și ai Domnului, primind Cuvântul în mult necaz, cu bucuria Duhului Sfânt, încât voi ați devenit modele tuturor credincioșilor din Macedonia și din Ahaia. Pentru că, de la voi, Cuvântul Domnului a răsunat nu numai în Macedonia și Ahaia, ci credința voastră față de Dumnezeu s-a răspândit în orice loc, încât nu avem nevoie să vorbim ceva;

Aceasta era o lucrare reală, veritabilă. Ca să spunem așa, purta confirmarea scrisă pe frunte. Aici nu era nimic nesigur, nimic nesatisfăcător, nimic care să fi provocat o reținere cu privire la rostirea unei sentințe referitoare la lucrare. Totul era clar, precis și neîndoielnic. Toată lucrarea purta pecetea mâinii Maestrului și ea trebuia să convingă orice inimă capabilă de a da o sentință. Lucrarea întoarcerii la Dumnezeu era realizată și roadele întoarcerii la Dumnezeu se revărsau din plin. Mărturia s-a răspândit în lung și în lat, așa că lucrătorul nu avea nevoie să vorbească despre lucrarea lui. Nu era nici un motiv pentru el să socotească numărul întoarcerilor la Dumnezeu în Tesalonic și să le prezinte public. Totul era autentic divin. Era o lucrare a Duhului lui Dumnezeu, în care nu putea fi nici o greșală și era de prisos să vorbești despre ea.

Apostolul le-a vestit Cuvântul în toată simplitatea, dar totodată în puterea Duhului Sfânt și cu mare certitudine. În mărturia lui nu era nimic dubios sau nesigur. El predica ca unul care nu numai credea pe deplin ceea ce predica, ci și înțelegea pe deplin. Nu era numai o redare elocventă a anumitor adevăruri cunoscute și recunoscute sau o expunere seacă a unor dogme. Nu, era comunicarea vie a Evangheliei minunate a lui Dumnezeu, care venea dintr-o inimă ce simțea profund orice cuvânt, și care ajungea la inimile care erau pregătite prin Duhul lui Dumnezeu pentru primirea Evangheliei.

Predica despre Isus Hristos

Lucrarea în Tesalonic nu a constat dintr-o simplă iritare a sentimentelor, ea era exclusiv o lucrare dumnezeiască profundă, temeinică. Apostolul Pavel a venit, așa cum ni se spune în Faptele apostolilor 17, „în Tesalonic, unde era sinagoga a iudeilor. Și Pavel, după obiceiul său, a intrat la ei și, în trei sabate, a stat de vorbă cu ei din Scripturi, descoperind și lămurind că Hristosul trebuia să pătimească și să învieze dintre morți și că «Acesta este Hristosul, Isus pe care vi-L vestesc eu»”, (Faptele apostolilor 17.1-3).

Ce simplu, să vestești pe Isus din Scripturi! Da, în aceasta consta marea taină a predicii lui Pavel! El vestea o Persoană vie cu putere vie, întemeiat pe Cuvântul lui Dumnezeu viu; și această predică a fost primită cu credință vie și a dat naștere la roade divine în viața celor întorși la Dumnezeu. Aceasta este predica, pe care Dumnezeu a hotărât-o și pe care El o folosește. Ea nu este o prelegere de moralizare, nu este o discuție religioasă, ci este predica despre Hristos prin Duhul Sfânt, care vorbește prin oameni, care ei înșiși stau sub puterea a ceea ce ei predică. Dumnezeu să ne dea mai mulți lucrători de felul acesta!

Tradus de la: [Was ist Bekehrung? \(3\)](#)

Din *Botschafter des Heils in Christo*
Completări după original „Conversion: What is it?”
din *Miscellaneous Writings*, vol. 3

Traducere: Ion Simionescu